

Не се стърпяхъ и доста силно я ударихъ съ пръчката си по ухото.

Дагира веднага се промѣни. Тя изеднажъ застана на земята като котка, озжби се и зловѣщо заръмжа срѣщу мене.

Азъ познавахъ много добръ животнитѣ и съ единъ погледъ на тѣхъ, можехъ да кажа въ какво положение се намиратъ и какво мислятъ въ тая минута.

Въ очитѣ на Дагира и въ цѣлата ѝ фигура азъ забѣлѣжихъ страшна омраза, и сърцето ми се сви отъ уплаха. . . .

Споредъ нашитѣ правила, укротеното животно само тогава е сгодно за прѣдставление, когато се бои отъ човѣка и робски му се подчинява. Но има врѣмена, когато дивитѣ животни ставатъ тѣй смѣли, че се рѣшаватъ да нападатъ на своя укротителъ.

На такива животни веднага се рѣшава сѣдбата: убиватъ ги безъ милость.